

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, zastoupená JUDr. Janou Kašpárkovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Blanická 917/19, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 471/1, Praha 1, o žalobě proti nečinnosti žalovaného, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 387/2011, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatelka **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 4. 2. 2013, který byl součástí kasační stížnosti, předloženým Nejvyššímu správnímu soudu Městským soudem v Praze (dále jen „městský soud“) dne 15. 3. 2013, se žalobkyně (dále jen „navrhovatelka“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to rozhodnutí o žalobě ze dne 22. 12. 2011 ve věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 6 A 387/2011 nebo nařízení jednání ve věci, a to nejpozději do 10. 3. 2013.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka podala dne 22. 12. 2011 u městského soudu žalobu proti nečinnosti žalovaného. Městský soud po obdržení žaloby přípisem ze dne 11. 1. 2012 zaslal žalovanému informaci o složení senátu, který věc bude projednávat a rozhodovat, stejnopis žaloby a vyzval jej, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy předložil soudu vyjádření k žalobě a úplný správní spis. Dne 14. 2. 2012 bylo městskému soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě společně se správním spisem. Soud poté dne přípisem ze dne 15. 2. 2012 poučil navrhovatelku o složení senátu, který věc bude projednávat a rozhodovat, a současně jí prostřednictvím zástupkyně zaslal vyjádření žalovaného k žalobě. Přípisem ze dne 2. 3. 2012 zaslala navrhovatelka repliku k vyjádření žalovaného a namítla nedodržení principu „zákonného soudce“. Městský soud poté

usnesením ze dne 1. 3. 2013 č. j. 6 A 387/2011 – 41, navrhovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků a usnesením ze dne 11. 3. 2013, č. j. 6 A 387/2011 – 46, ji vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení posléze uvedeného usnesení uhradila soudní poplatek za žalobu. Proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků podala navrhovatelka kasační stížnost současně s návrhem na určení lhůty podle § 174a zákona o soudech a soudcích.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2, věty druhé, zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8, věty první, tohoto zákona (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud je podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Třebaže v případě navrhovatelky se jedná o věc, která spadá podle § 56 s. ř. s. do přednostního režimu vyřizování, Nejvyšší správní soud vzal v úvahu, že městský soud se věci zabýval a činil postupně potřebné procesní úkony k jejímu projednání a rozhodnutí. Protože navrhovatelka podala kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, v řízení nastal stav, kdy městský soud v současné době nemůže činit žádné procesní úkony, ale musí vyčkat rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o její kasační stížnosti a až poté bude pokračovat v řízení o její žalobě. Navrhovatelka tak nyní sama podáním kasační stížnosti znemožnila do doby rozhodnutí o ní vydání rozhodnutí městského soudu o její žalobě, a proto ani Nejvyšší správní soud za tohoto stavu řízení nemůže určit městskému soudu lhůtu k rozhodnutí ve věci samé.

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů neshledal ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatelky podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu